

Nagy Koppány Zsolt

REPCEFÖLD

- Anyu, pisilni kell!
- Apád mindjárt megáll, tartsd még egy kicsit.
- De már nem bírom!
- Dehogynem. Mindig lehet még bírni. Állj már meg!
- Itt nem szeretnék. Nem biztonságos.
- Mi van? Mindenki megbolondult?
- Nem. Csak érzem.

Délelőtt volt, szeptember eleje, csodálatos, meleg nap. Az égen csak bárányfelhők, a Nap még nem törten és fáradtan, hanem jókedvűen, szinte harsogva sütött. Hosszú percek óta haladtak keresztül a repceföldön, vakítóan sárga táblák hullámoztak az autópálya mindkét oldalán. Az ég világoskék, fehér fátylakkal, a föld sárga, zöld szegéllyel a távolban. Festő ecsetjére kíváncszott.

A nő készített is néhány képet mobillal, de mivel az autó haladt, és a szélvédő is bogaras volt, nem sikerültek túl jól. Bosszúsan morgott. A távolban már percek óta látták az autós pihenőt: itt nincs benzinkút, árnyas fák sincsenek, de a hűgyszagú, hangok szempontjából koedukált budi éppen megfelel pisilésre.

- Álljunk meg!
- Figyelj, tudom, hogy nem fogod megérteni. De szerintem itt nem kéne megállnunk.
- Ugyan miért?
- Megérzés.
- Te meg a hülye megérzéseid.
- Aha.
- És mit érzel meg?
- Csak annyit, hogy tovább kell menni.
- De a határig nincs több budi.
- Itt akkor sem... biztonságos.
- Te megbolondultál. Vezessek én?
- Ne, ne, csinálom.

- De most komolyan. Mi az, hogy nem biztonságos? Fényes nappal van, minden átlátható és nyugodt. Még szép is.

- Szerintem baljóslatú.

- Szerinted mi nem az.

- Van valami rossz aurája a helynek. De nem hibáztatlak. Van, aki érzékeli az ilyesmit, és van, aki nem. Akiknek van füle a hallásra, tudod...

- Na álljál meg gyorsan, nekem is kell.

A férfi jelzett és letért a pihenőhöz vezető sávra. Egyre erősödött minden rossz érzése. Az autó megállt már, de a motort járatta még egy percig, tudta, a dízelt sosem szabad egyből megállítani. „Jobb is, ha jár a kocsi”, gondolta.

- Menjetek.

- Te nem jössz?

- Nekem nem kell.

- Na gyere, fiam.

- De én nem akarok a nőibe.

- Márpedig odajössz. Ha apád nem képes bevinni a férfibé. Férfibé.

A nő idegesen kiszállt, de a gyermek nem mozdult, mire dühösen becsapta az ajtót, és a kis, négyzet alakú épületegyüttes felé vette az irányt. Egyik oldalán volt egy csap, nem ivóvíz, de kézmosásra alkalmas. Békés, nyugodt volt minden.

A férfi nézte a fiát a tükörben. A fiú a rajzfilmet bámulta, de arcán látszott, hogy nemsokára bepisil.

- Oké, gyere, beviszlek.

Leállította a motort, bár minden idegszála tiltakozott ellene. Ha menekülni kell, az autó beindítása értékes másodperceket vesz majd el.

Ugyan miért kelljen menekülni, nézett körbe. Nem ismerék magamra, gondolta aztán. Még ha éjjel volna, és valami nyikorgó kastélyban félnék, de itt... Nincs ennél békésebb hely a világon.

Kiszálltak. Bentről nem érződött, az útmenti fákon sem látszott, de enyhe szellő fújdogált. Nem volt kellemetlen, épp csak szárítani kezdte a hátán a vizes pólót. Körülnézett, amíg a fiú felvette a szandálját. Mindig leveszi, a lábát pedig felpockolja a vezetőülésre, ő meg néha hátranyúl és megpaskolja, simogatja, csiklandozza, jókat nevetnek hozzá. A nő bosszúsan horkant ilyenkor, ő soha nem csikiz.

Körülnézett. Sehol egy lélek. Kilométerekre ellátni. El lehetne látni, ha nem lenne ilyen rossz a szeme. De így is messzire. Repce, repce, repce. Kék ég, fehér bárányokkal, sárga föld, zölddel beszegve, kellemes szellő, némaság.

Aggasztó némaság. Semmi madárdal, semmi tücsökciripelés. Mondjuk a tücskök csak este, nem? Tudja a faszom.

Minden szép, minden nyugodt, benne mégis páni félelem nyargalász. A nő közben kijött a női szekcióból, hatalmas csattanással vágódott be utána az ajtó. Játékosan behúzta a nyakát, és még grimaszolt is hozzá, mintha színházi előadást zavart volna meg az ajtó óvatlan elengedésével.

- Készen vagytok?
- Még húzza a szandálját.
- Oké, menjetek.

Kézen fogta a fiát, elindultak az épület túlsó végéhez. Nem értem magam, korholta a félszét, nincs itt semmi. Még bár egy kőborkutya sem. Az ajtó nehezen nyílt, ő ment előre, hogy ha valami rátámad, a fia biztonságban legyen. Nem támadt semmi rájuk, csak egy kis idült és a falakba ivódott hűgyszag.

A szürke, inox piszoárban szívárgott a víz, vöröses nyomot hagyva maga után. Az öblítéshez, csakúgy, mint a kézmosáshoz szükséges vizet lábbal kellett pumpálni, a fiú nagyon élvezte. Leöblítették a kezüket, kifelé indultak.

Mögöttük is nagyot csapódott az ajtó. Szinte látta maga előtt, hogy a feleségét megvadult kutyák vagy vadak marcangolják, de nem. A kocsi mellett állt, és az elektromos cigijét szívta. Láthatólag ő is szárítkozott.

- Tényleg most kell rágyújtani?
- A kocsiban, ugyebár, nem lehet.
- Gyorsan menni kéne innen.
- Ugyan miért? Te tényleg megzakkantál.

A gyerekre nézett, szégyellte volna előtte folytatni.

- Igazad van. Kérsz egy szendvicset, fiam?
- Aha. De ne legyen benne sajt.
- Oké.

Remegő kézzel kotorászott a lidl-s zacskóban, a szendvicsek között, és megpróbálta megsaccolni, melyikben nincs sajt. Végül találmomra

kihúzott egyet, de annyira reszketett, hogy a másik kezével meg kellett fognia a csuklóját, amíg lecsillapodott.

- Te nem eszel?
- Nem. Nem vagyok éhes.
- Hát jó.

A nő is behajolt az autóba, kikotort magának egy szendvicset.

Ő jól választott, a fiú szendvicseben nem volt sajt, csak szalámi. Ettek. Minden idegszálával a veszélyre koncentrált, de nem történt semmi.

Síkság, sárgaság, kék, fehér, zöld, béke, nyugalom. És mégis tudta, érezte, hogy szimatolva, hangosan szuszogva, lassan közelegnek. Hirtelen ismét pánik lett úrrá rajta.

- Gyerünk, indulunk. A kocsiban megeszitek.
- De ott nem szabad morzsálni!
- Most szabad.

A nő hitetlenkedve nézett rá, és a fejét csóválta, de mikor látta, milyen fehér az arca, nem szólt semmit, csak beszállt.

Gyorsan bekötötte a fiút, majd bepattant, és indított. Előtte még egyszer körülnézett. Mintha mi lennénk az utolsó emberek a Földön, gondolta. Végtelen ürességet és szorongást látott maga körül mindenhol. Lassan kigurult a parkolóból, majd indexelt, bár senki nem közelgett a pályán.

Felgyorsított százharmincra, benyomta a tempomatot, majd belepillantott a tükörbe, és akkor látta, hogy jönnek.